

มนุषย์ ๕ จำพวก

สาระธรรม

วัดลาดปลาเค้า

มนุษย์ ๕ จำพวก

มนุษย์สเปโต เปรต

มนุษย์ตีรัจฉาโน เดรัจฉาน

มนุษย์นिरยโก นรก

มนุษย์สมนุสเส ใจสูง

มนุษย์เทโว เทวดา

ลักษณะแห่งความรัก

- รักใคร่ใฝ่กามา
- รักหวังวิวาหร์มาคู่กัน
- รักปันแบ่งความสุข
- รักยอมทุกข์สุขเพื่อเธอ

๕ ดีเพื่อการพัฒนานิสัย

- คิดดี
- พูดดี
- ทำดี
- คบคนดี
- ไปสู่สถานที่ดี

ประโยชน์ของการสวดมนต์

- ไล่ความขี้เกียจและความง่วง
- ตัดความเห็นแก่ตัว
- จิตเป็นสมาธิ สงบ ตั้งมั่น
- ได้ปฏิบัติบูชา
- เกิดศีล สมาธิ ปัญญาครบไตรสิกขา
- เกิดพลังจิตและอานุภาพคุ้มครองรักษา

ปากคน

- คุณภานี้ ปากอุจจาระ
- ปุปผานี้ ปากดอกไม้
- มธุรภานี้ ปากหวาน

ธัมมัสสวนานิสงส์ ๕

- คือ อานิสงส์แห่งการฟังธรรม ๕ อย่าง
- ๑. ผู้ฟังธรรมย่อมได้ฟังสิ่งที่ยังไม่เคยฟัง
- ๒. สิ่งใดได้เคยฟังแล้ว แต่ยังไม่เข้าใจชัด เข้าใจชัด
- ๓. บรรเทาความสงสัยเสียได้
- ๔. ทำให้ความเห็นให้ถูกต้องได้
- ๕. จิตของผู้ฟังย่อมผ่องใส

สามเณรเจ้าปัญญา

เรื่องเกิดที่เมืองสาวัตถี วัดเชตวัน

มีอายุ ๗ขวบ บวชได้ ๗วัน

ชานาไขน้ำเข้านา

ช่างครดัดลูกศร

ช่างไม้ถากไม้

บัณฑิตยอมฝึกซึ่งตน

สัพฺปปริสฺสธรรม ๗

- ธรรมของสัตบุรุษ เรียกว่า สัพฺปปริสฺสธรรม
- ๑. อัมมัญญุตตา เข้าใจในธรรมะ
- ๒. อัตถัญญุตตา เข้าใจเนื้อความ
- ๓. อตตัญญุตตา เข้าใจตัวเอง
- ๔. มัตตัญญุตตา มีความประมาณ
- ๕. กาลัญญุตตา เข้าใจเวลา
- ๖. ปริสฺสัญญุตตา เข้าใจบริวาร
- ๗. ปุคฺคฺลปโรปรัญญุตตา เข้าใจคน

อริยทรัพย์ ๗

- ทรัพย์ คือ คุณความดีที่มีในสันดานอย่างประเสริฐ เรียก อริยทรัพย์ มี ๗ อย่าง คือ
 - ๑. สัทธา เชื่อสิ่งที่ควรเชื่อ
 - ๒. ศีล รักษากาย วาจา ให้เรียบร้อย
 - ๓. หิริ ความละอายต่อบาปทุจริต
 - ๔. โอตตัปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาป
 - ๕. พหุสัจจะ ความเป็นคนเคยได้ยินได้ฟังมามาก คือทรงจำธรรม และรู้ศิลปวิทยามาก
 - ๖. จาคะ สละให้ปันสิ่งของของตนแก่คนที่ควรให้ปัน
 - ๗. ปัญญา รอบรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์

ข้อคิดคติธรรม

- ผู้ที่ขยันในหน้าที่การงาน
- ไม่ประมาท เข้าใจจัดการ
- ใช้จ่ายทรัพย์แต่พอสมควร
- จึงจะรักษาทรัพย์ไว้ได้

๔ อย่างนี้ไม่ควรดูถูกว่าเล็กน้อย

- กษัตริย์ไม่ควรดูถูกว่าทรงพระเยาว์
- งูไม่ควรดูถูกว่าตัวเล็ก
- ไฟไม่ควรดูถูกว่าเล็กน้อย
- ภิกษุไม่ควรดูถูกว่ายังหนุ่ม

ฟังไปทำไม

- ฟังเพื่อเอาบุญ
- ฟังเพื่อความรู้อ
- ฟังเพื่อเป็นอุปนิสัย
- ฟังเพื่อนำไปปฏิบัติ

โทษของผี ๖ ตัว

ผีที่ ๑ ชอบสุรา เป็นอาถิณ

ไม่ชอบกิน ข้าวปลา เป็นอาหาร

ผีที่ ๒ ชอบเที่ยว ขามวิกาล

ไม่รักบ้าน รักพ่อ รักแม่ตน

ผีที่ ๓ ชอบตาม ดูการเล่น

ไม่ละเว้น บาร์คลับ ละครโชน

ผีที่ ๔ คบคนชั่ว มัวกับใจ

หนีไม่พ้น อาชญา ตราแผ่นดิน

ผีที่ ๕ ชอบเล่นม้า ก็ฟ้าบัต

สารพัด ถัวไป ไฮไลสั้น

ผีที่ ๖ เกียดคร้าน การทำกิน

รวมทั้งสิ้น ๖ ผี อัปรีชเอย

๑. ผิดม่น้ำเมา

- เสียทรัพย์สินเงินตรา
- ก่อบาดหมางสร้างศัตรู
- บ่อกเกิดโรคร้ายร่างกายอ่อนแอ
- เพื่อนฝูงตำหนิญาติมิตรติเตียน
- หน้าด้านบ่มบ่าม พุดจาไร้อาย

๒. ผู้ที่เยียวกลางคืน

- เอาตนเสี่ยงอันตราย
- ลูกเมียกังวลใจไม่อบอุ่น
- โภคทรัพย์เสื่อมสูญง่ายตาย
- คนทั้งหลายรังเกียจ ระวัง
- ถูกสังคมคาดโทษ อาจถูกคดีความ

๓. ฝึทเียวดูการละเล่น

- เสียเวลาดำเนินธุรกิจ
- ผูกมิตรกับคนเสเพล
- สนุกเฮฮาผลาญสมบัติ
- กำหนดแสงสี สิ่งยั่วยวน
- ฝังตนจนหมดอนาคต

๔. ฝึกเล่นการพนัน

- เกิดศัตรูคู่แข่ง เมื่อเล่นได้
- ฝึกจิตใจ คลั่งแค้นจะเอาคืน
- เศรษฐกิจครอบครัวล่มจม
- ลมปากก็ไม่มีใครเชื่อถือ
- เพื่อนฝูงเบือนปรางมาสนหน้า ไร้ค่าสิ้น
ศักดิ์ศรี

๕. ฝึกบุคคลชั่วเป็นมิตร

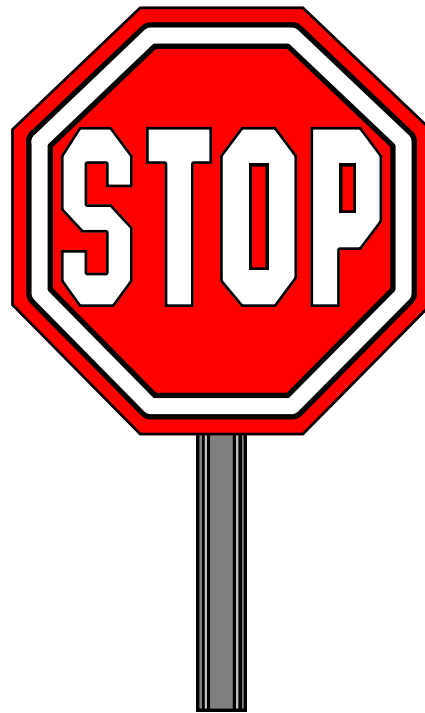
- เป็นนักเลงการพนัน
- หนีภัยเจ้าชู้ เจ้าสำราญ
- นักสุรา คอทองแดง
- นักต้มตุ๋นหลอกหลวง
- ปลิ้นปล้อน ใช้ออกอง

๖. ฝึกเขียนครั้นทำการงาน

- เจ้าเล่ห์อ้างหนาวร้อน... แล้วไม่การทำงาน
- อ่อนว่าเย็นและเข้า...แล้วนอนเฉื่อยชา
- หิวโหยจริง...ขอนิ่งหลบงาน
- ท้อแท้ หหมดหวัง
- หหมดกำลังใจ

อธิบายमुख ๖

ผี ๖ ตัว

ปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้ !

ด้วยปัญญาและใจ

ที่กตัญญู

พระราชดำรัสถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียง

- "...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอดี พอกิน พอใช้ของ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการ และใช้อุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลัก วิชาการ เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและ ปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญ และ สุภาพะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป ๗

- หากแต่จะทุ่มเทสร้างความสำเร็จ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็ว แต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับภาวะของประเทศ และของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดไม่สมดุลในเรื่องต่างๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยาก ล้มเหลวได้ในที่สุด ดังเห็นได้ที่อารยประเทศหลายประเทศ กำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจอย่างรุนแรงอยู่ในเวลานี้...”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗

มีท่าประกอบด้วยนะ

ต้นตัว

ว่องไว

ก้าวหน้า

ตามรอยบาทพระศาสดา

ปกป้องพระพุทธศาสนา

เพื่อโลกาสงพร้อมเย็น

ธรรมเนียมบ้านแต่ไม่นอกคอก

- ตีนดึกได้เงินหลาย
- ตีนสายได้เงินน้อย
- ให้ตีนดึกเหมือนนก
- ให้หากินเหมือนไก่เนื้อ

อุดมคติของบัณฑิต

- เห็นลูกเมียคนอื่นดุจมารดา
- เห็นทรัพย์คนอื่นเหมือนก้อนดิน
- เห็นสัตว์อื่นเหมือนตนของตน

ศีลเปรียบเสมือนมารดา

วาตะที่สวดยหรือ

หรือจะสู้หนึ่งท่า

ฉะนันเราทั้งพึงรักษาศีล

สหรัชมิก จาก ๑๐๑

มาฆบูชา กับ วาเลนไทน์

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ "ดอกบัว" งามสะพรั่งทั่ววัด
แต่ชี้ชัดได้เลยว่า สู้ "ดอกกุหลาบ" ไม่ได้
ตราบไถที่ชาวพุทธหัวดำๆ ยังบูชาและให้ความสำคัญ
เห่อไปตามสมัยนิยม กลัวชีวิตจะไม่ติดเทรนด์
ตัวม่งชี้ความเป็นพุทธง่ายๆ ก็ยังแทบจะหาไม่เจอ
คงไม่ต้องละเมอหา "แก่นธรรม" กระจ่าง?

ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ใจ

- ความสุขไม่ใช่ขึ้นอยู่กับวัตถุเสมอไป
- แต่ความสุขนั้นเราหาได้ที่ใจ
- สุขที่เราได้ตอบแทนบุญคุณแก่พ่อแม่
- เราได้ช่วยงานท่าน อยู่กันพร้อมครอบครัว

(แอมป์เปิ้ล @ส้มโอ)